AUGUSTINUS. ISIDORUS HISPALENSIS
Göttweig (?), 12. Jh. Seite 101r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36527
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

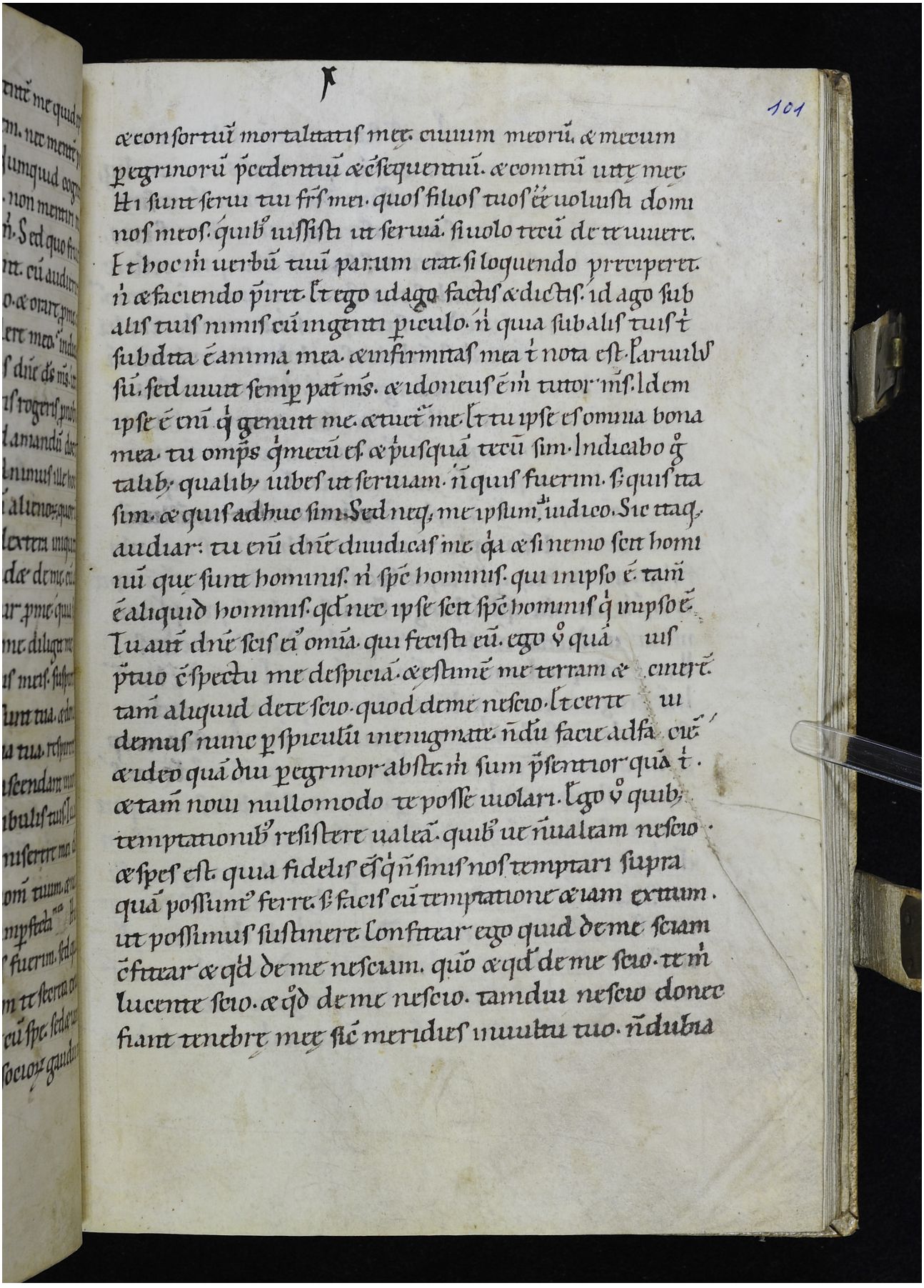

& consortiū mortalitatis meę. ciuium meorū. & mecum
pegrinorū p̄cedentiū & c̄sequentiū. & comitiū uitę meę.
Hi sunt serui tui frs̄ mei. quos filios tuos ēē uoluisti domi
nos meos. quib̄ uissisti ut seruiā. si uolo tecū de te uiuere.
Et hoc m̄ uerbū tuū parum erat. si loquendo preciperet.
n̄ & faciendo p̄iret. l̄t ego id ago factis & dictis. id ago sub
alis tuis nimis cū ingenti piculo. n̄ quia sub alis tuis t̄
subdita ē anima mea. & infirmitas mea t̄ nota est. Paruulus
sū. sed uiuit semp̄ pat̄ m̄s. & idoneus ē m̄ tutor m̄s. Idem
ipse ē enī q̄ genuit me. & tuet̄ me. l̄t tu ipse es omnia bona
mea. tu omp̄s q̄ mecū es. & p̄usquā tecū sim. Indicabo q̄
talib̄ qualib̄ uibes ut seruiam. n̄ quis fuerim. s̄ quis ita
sim. & quis adhuc sim. Sed neq̄ me ipsum iudico. Sic itaq̄
audiar: tu enī dn̄e diiudicas me. q̄a & si nemo scit homi
nū que sunt hominis. n̄ sp̄c hominis. qui in ipso ē. tam̄
ē aliquid hominis. qd̄ nec ipse scit sp̄c hominis q̄ in ipso ē.
Tu aut̄ dn̄e scis ei' omīa. qui fecisti eū. ego v̄ quā uis
p̄tuo c̄spectu me despiciā. & estimē me terram & cinerē.
tam̄ aliquid de te scio. quod de me nescio. l̄t certe ui
demus nunc p̄ spiculū in enigmate. n̄ dū facie ad fa cie.
& ideo quā diu pegrinor abste. m̄ sum p̄sentior quā t̄.
& tam̄ noui nullomodo te posse uiolari. l̄go v̄ quib̄
temptationib̄ resistere ualeā. quib̄ ue n̄ ualeam nescio.
& spes est. quia fidelis ēs q̄ n̄ sinis nos temptari supra
quā possum' ferre. s̄ facis cū temptatione & iam exitum.
ut possimus sustinere. Confitear ego quid de me sciam
c̄fitear & q̄d de me nesciam. quō & qd̄ de me scio. te m̄
lucente scio. & q̄d de me nescio. tamdiu nescio donec
fiant tenebrę meę sic̄ meridies in uultu tuo. n̄ dubia